

VERDI
OFF

AHI, AHI
AIDA!

AHI AHI AIDA!

Tregimtari: Mirëmëngjes zonja dhe zotërinj. Mos u shqetësoni, shfaqja do të fillojë së shpejti. Sot, ne në Teatro del Cerchio do t'ju prezantojmë me AIDA. Jo, prit, ndoshta e ke keqkuptuar... jo Ida, zonja që shiste çorape në tezgën e zhavorrit, por Aida, opera që Giuseppe Verdi shkroi për inaugurimin e Kanalit të Suezit. A e dini se ku ndodhet Kanali i Suezit? Pranë Borgo del Naviglio? Por jo, çfarë Naviglio i Egjiptit! Ajo do të thotë...dhe në fakt...është në të vërtetë në Egjipt. Thjesht po pres ato aktoret e mi dembel, që janë te mire por jo shume te zgjuar dhe mbi te gjitha e kane te veshtire te jene te perpikte. I dergova nje mesazh qe te paraqiteshin ketu.... per Aiden dhe akoma nuk jane pare. Le të përpiqemi të dëgjojmë se ku janë.

Marietto, Silvia dhe Martina: Ja ku jemi. Arritëm. Po ikim?

Tregimtari: Por si u nxit?

Marietto: Dhe si duhej të nxiheshim? Nga deti!

Tregimtari: Dhe pse?

Martina: Pse, nuk të kujtohet mesazhi që na dërgove?

Tregimtari: Sigurisht që më kujtohet!

Silvia: Pra, pse jeni të habitur?

Tregimtari: Çfarë të thashë në atë mesazh?

Marietto: Se këtë vit po na çonit nëpër rërat e shkretëtirës nga Ida.

Martina: Pra, ne kërkuam një ambient banje të quajtur Ida dhe e gjetëm në Cesenatico.

Silvia: Ne i thamë njëra-tjetrës: ka rërë, Ida është, a doni të shihni se çfarë na jep një festë buzë detit?

Martina: kemi marrë me qira dhe bicikleten!

Të tre: Dhe ja ku jemi, gati për të shkuar!

Tregimtari: Por ti nuk kuptove asgjë! Ju dërgova një mesazh për t'ju thënë të përgatitni Aidën, operën e Xhuzepe Verdit që do të shfaqet sot dhe opera zhvillohet në Egjipt, mes rërave të shkretëtirës!

Marietto: Oh

Silvia: Oh

Martina: Oh

Tregimtari: Aida! Dhe tani si të bëjmë? A e dini historinë?

Marietto: Nëse zhvillohet në Egjipt, personazhet do të jenë të gjithë në profil

Tregimtari: Jo!

Martina: Por ne jemi aktorë, mund të improvizojmë gjithmonë!

Silvia: Ju tregoni historinë dhe ne do ta përfaqësojmë atë.

Tregimtari: Nuk mund të bëjmë ndryshe. Jozef, na fal! Shpejt, vendosni gjithçka në rregull dhe përgatituni. Ju, do të luani Aidën, ju, Amneris perfide, unë do të luaj Faraonin.

Marietto: A ka edhe shpend deti?

Tregimtari: Jo, pse?

Marietto: E hëngrën?

Tregimtari: Kë hëngrën?

Marietto: Jo, dua të them...e hëngren shpendin e detit. Eshte e mirë, pastaj me patate...

Tregimtari: Por nuk e hëngrën, thjesht nuk është aty.

Marietto: Më falni, por kush jam unë?

Tregimtari: Do të bësh Radames! Çfarë po bën?

Marietto: Do t'i bëj të lëvizin për të parë se kush duhet të bëj. Ti the "largohu nga unë"

Tregimtari: Por jo. Radames është emri i gjeneralit luftëtar! Tani gjeni muzikën nga opera e Verdit dhe luani uverturën.

Marietto: Çfarë është ajo që duhet të vesh?

Tregimtari: Uvertura. Fillimi i punës!

Marietto: Unë nuk flas ne gjuhen e egjiptit.

Tregimtari: Çfarë egjiptiani, ai është francez.

Marietto: Sa histori. Një histori egjiptiane e një opere italiane me fillim francez. E cuditshme?

Tregimtari: Peppe, më ndihmo!

Tregimtari: Aida është një princeshë etiopiane, e bija e Amonasros dhe e kapur nga egjiptianët gjatë një ekspedite dhe e bëri skllav. Askush nuk e di për gradën e tij.

Martina: Unë, e bija e mbretit të Etiopisë, u detyrova të jem skllav për të mos u vrrarë. Çfarë fati do të më rezervojë fati?

Tregimtari: Por që kur ishte skllavëruar, ajo ka qenë fshehurazi e dashuruar me luftëtarin Radames

Martina: Dhe kush është ai?

Marietto: Unë jam luftëtarin Radames. Nëse më futesh mes këmbëve, do të të heq nga vetja!

Tregimtari: Por ka një rival të rrezikshëm: Amneris, vajza e faraonit të Egjiptit, e cila është gjithashtu e dashuruar me Radames.

Silvia: Radames time trim kur do t'i kërkosh Faraonit të martohet me mua, vajzën e tij, dhe të kenë së bashku 6/7 egjiptianë të vegjël?

Marietto: Më fal Amneris, tani nuk ndihem si faraon, nuk jam i uritur.

Tregimtari: E jo kshu? Por si "përshëndetje". Jemi në Egjiptin e lashtë dhe kjo përshëndet me "përshëndetje".

Marietto: Dhe çfarë të them?

Tregimtari: çfarëdo që ju pëlqen, por jo "përshëndetje".

Marietto: Oh mirë. Pershendetje si quheni?

Martina: Aida.

Marietto: Ah, ti je romake...

Martina: Dhe po...Tek Ida!

Tregimtari: Mjaft! Nëse nuk ndalesh me këtë humor vulgar, do të të dërgoj në shtëpi!

Marietto: Eeee sa dy piramida! Këtu nuk mund të thuhet asgjë më shumë.

Transmetuesi: Por këtu vjen Faraoni, që jam unë. Një lajmëtar e paralajmëroi se Amonasro, mbreti i Etiopisë, po përparon me ushtrinë e tij drejt Egjiptit. "Fëmijët e RA!"

Martina: Oh! U ftoh?

Tregimtari: Në çfarë kuptimi?

Martina: Ndjeni peshtymen.

Silvia: Dëshiron një karamele balsamike? Tregimtari: Është Zoti Diell!

Marietto: Ah, ëmbëlsirat Sun King janë të mira! Mund të më jepni një?

Tregimtari: Çfarë karamele! Ra është Zoti i Diellit i adhuruar nga Egjiptianët e kohës!

Martina: E kuptoj por kështu rrezikonit të pështynit njerëzit sa herë që flisnit.

Tregimtari: Ndaloje! Egjiptianët! Armiku është në derë. Ne do të dërgojmë ushtrinë tonë për ta luftuar atë dhe me urdhër të Isis, Radames do ta bëj kapiten në fushë!

Marietto: E kuptoni... më bënë kapiten të ekipit. Unë shënoj të paktën tre gola!

Tregimtari: Por jo kapiteni i rojeve të ekipit të futbollit! Tani dil jashtë dhe shko përgatitu për betejë.

Ka ardhur momenti kur Amneris, vajza e Faraonit, vendos të bëjë Aidën të rrëfejë dashurinë e saj për Radames. Por Aida është grisur...

Martina: Mjerisht! Radamesi im i dashur është gati të luftojë me babanë tim. Nëse babai im fiton, unë do të humbas të dashurin tim. Nëse i dashuri im fiton, unë do të humbas babanë tim. Le të shprejsojmë për një barazim.

Silvia: Çfarë po mendon?

Martina: Unë... në asgjë.

Silvia: Ti je e shqetësuar për të.

Martina: Për atë... kush?

Silvia: Por si kush? Mendon se nuk e kuptoj?

Martina: Ti...e kupton?

Silvia: Është e kotë të shtires! Ju jeni...

Martina: Unë jam?

Silvia: E dashuruar me Radames!

Martina: Ah, kjo ...

Sylvia: A nuk është?

Martina: Po...e rrëfej...e dua por...

Silvia: Frika për të.

Martina: Dhe jo vetëm kaq.

Sylvia: E kuptoj...

Martina: Çfarë?

Silvia: Njerëzit e tu...

Martina: Ti kupton shumë gjëra, ti...

Sylvia: E di. Unë jam vajza e faraonit. Ne princeshat kemi dhurata që ju skllever, njerëzit e thjeshtë, nuk mund t'i kuptoni.

Martina: Sa te drejte ke. Princeshat kanë një dhuratë që njerëzit e zakonshëm nuk mund ta kuptojnë. Shtriga...

Silvia: Cfare the?

Martina: E magjepsur... i thashë, me vështrimin tënd njerëzit që të dalin përballë.

Silvia: Sa te drejte ke.

Martina: Nëse do të kishit një goditje në tru...

Sylvia: Çfarë?

Martina: E dritës! Për të ndriçuar rrugën tuaj.

Sylvia: Faleminderit.

Martina: Dhe të mbytesh...

Silvia: Mbytje?

Martina: Gëzim! Për njerëzit tuaj.

Silvia: Mos ki frikë... nuk do të lëndojmë shumë njerëzit e tu...

Martina: Nuk thuhet. Ndoshta do të bëjmë një ku...një kult adhurimi ndaj perëndive të aftë për të na çuar drejt fitores.

Silvia: Me një komandant si Radames, do të jetë e vështirë të humbasësh. A i dëgjon ato, zhurmat e betejës?

Martina: Jo.

Silvia: A i dëgjon zhurmat e betejës?

Tregimtari: Ah, po. Tingujt e betejës. Ne bëjmë zhurmë.

Martina: Tani i dëgjoj!

Silvia: Unë i njoh këto zhurma. Është hekuri egjiptian që triumfon... mirë... çdo gjë është e heshtur. Tani vetëm boritë do të na tregojnë fituesit. Janë boritë egjiptiane! Dhe këtu është trimi Radames duke hipur mbi një elefant!

Tregimtari: Ky është një nga momentet më të bukura në shfaqje. Radames sjell robër, duke përfshirë Amneris, mbretin e Etiopisë dhe babain e Aidës.

Marietto: A po e bën Amneris?

Tregimtari: Nuk mundem, tashmë jam faraon.

Marietto: Dhe kush e bën atë?

Tregimtari: Aida njih të atin dhe shkon drejt tij.

Martina: Baba!

Të gjithë: Baba!

Marietto: Ti! Disa thonë se ju jeni Amonasro, mbreti i Etiopisë!

Tregimtari: Por Amonasro e mohon duke thënë se mbreti i etiopianëve ka vdekur! Radames! Ti që si kapiten e udhëhove ushtrinë egjiptiane drejt fitores, mund të më kërkosh çdo gjë dhe do të të jepet!

Marietto: Diçka? Kërkoj që të burgosurit etiopianë të lirohen!

Tregimtari: A mjafton kaq?

Sylvia: Baba!

Tregimtari: Çfarë është vajza ime?

Silvia: E mban mend ate gjë që te thashe...

Tregimtari: Cilin? Ajo e ekzemës kur bëni banja dielli?

Sylvia: Por jo! Ai tjetri...

Tregimtari: Ah, tani më kujtohet. Radames, në falënderim për arritjen tënde, të jap dorën e vajzës sime.

Marietto: Faleminderit Faraoni im, por nuk është e nevojshme.

Tregimtari: Jo, jo. Është e nevojshme, përndryshe kush e dëgjon këtë.

Silvia: Baba, a nuk është më mirë që këta dy sklevërit ngurrues këtu të jenë peng?

Tregimtari: Peng i çfarë?

Silvia: Dhe nëse etiopianët duan hakmarrje për humbjen?

Marietto: Do t'i japim edhe tre gola kur të kthehemi!

Tregimtari: Kështu qoftë! Ata do të qëndrojnë me ne. Tani le të shkojmë të festojmë!

Tregimtari: Babai i Aidës i thotë vajzës së tij: "Të pashë si e shikove Radames" Martina: Baba, çfarë po thua?

Tregimtari: Ti e do atë, mos e mohoj!

Martina: Ndoshta...

Transmetuesi: Ju keni tradhtuar popullin tuaj!

Martina: Jo, kurrë!

Tregimtari: Pra, do ta shfrytëzojmë këtë situatë

Martina: Si?

Tregimtari: Do ta lini Radames të zbulojë se ku është vendosur ushtria egjiptiane

Martina: Jo, baba. Mos ma pyet këtë!

Transmetuesi: Ose kjo ose çnderim ndaj popullit tënd!

Martina: Në rregull baba.

Tregimtari: Por ja ku vjen sërish Radames. Aida e pret ndërsa babai i saj fshihet për ta përgjuar.

Marietto: Aida... ti je këtu.

Martina: Po, kam degjuar për dasmen tënde me Amneris...urime.

Marietto: Faleminderit, por unë...

Martina: Çfarë?

Marietto: Për mua kjo ...

Martina: Amneris?

Marietto: Nuk më pëlqen ajo. Nuk është ajo që dua pranë meje. Martina: Oh jo? Dhe kush?

Marietto: Por ti e di kush...

Martina: Jo, nuk e di...

Marietto: Je ti Aida.

Martina: Unë? Një skllav i varfër?

Marietto: Nuk më intereson që je skllav. Që kur të pashë për herë të parë, zemra ime nuk pushoi së rrahuri për ty. Më mirë të mos jesh me gjak mbretëror. Princeshat janë thjesht vajza të vogla të lla-

stuara të paaftë për të dashur dhe kapriçioze.

Martina: Jo të gjitha.

Marietto: Ik me mua.

Martina: Ik? Por Amneris...

Marietto: Po kush kujdeset për Amneris dhe babain e saj. Ikim së bashku. Do të të çoj atje ku askush nuk do të na gjejë dhe do të jemi të lumtur.

Tregimtari: Në këtë moment Amonasro provon gjithçka dhe duke u përpjekur të bëjë zërin e vajzës së tij pyet Radames se ku janë të pozicionuara ushtritë egjiptiane.

Marietto: Çfarë zëri i çuditshëm që ke...

Martina: Duhet të kem ftohur...

Marietto: Pse jeni të interesuar të dini se ku janë ushtritë tona?

Martina: Epo...pra...nëse duhet të ikim, dua të jem e sigurt se nuk do të na gjejnë.

Marietto: Nuk do të na gjejnë, mos u shqetëso. Do të kalojmë përgjatë shkretëtirës.

Tregimtari: Po, por ku janë ata? Pyet Amonasro.

Marietto: Duhet të marrësh diçka për fytin tënd

Martina: Oh, Radames. une...

Marietto: Unë do t'ju them. Nuk duhet të ketë sekrete mes nesh. Unë jam i sinqertë me ju dhe do të zbuloj se ushtria është e fshehur në perëndim drejt dunave në perëndim të diellit.

Tregimtari: Dhe këtu Amonasro zbulon veten. "Më në fund do të marr hakmarrjen time. Faleminderit budalla i gjorë. Eja moj bijë, të ikim dhe të marrim hakun tonë!".

Marietto: Vajza?

Martina: Po Radames. Por nuk është ashtu siç mendoni.

Tregimtari: Eja bija ime. Unë, mbreti i Etiopisë, do të hakmerrem për popullin tim!

Marietto: Mbreti i Etiopianëve? Pra, ju nuk jeni një skllav, por një princeshë.

Martina: Radames.

Marietto: Dhe unë ra për të. Unë e tradhtova popullin tim për një gënjeshtër dashurie.

Martina: Nuk është kështu. Unë të dua.

Tregimtari: Eja bijë. Është babai yt ai që të urdhëron!

Tregimtari: Çfarë po ndodh? Kush bërtet?

Silvia: Rojet panë të burgosurit etiopianë të arratiseshin.

Marietto: Është faji im. Unë e kam tradhtuar popullin tim.

Silvia: Çfare po thua Radames?

Marietto: Ajo që ne të gjithë besuam se ishte skllav ishte princësja etiopiane, vajza e mbretit Amonasro.

Tregimtari: Pra, ne kishim robër mbretin dhe vajzën e tij dhe nuk e vumë re?

Silvia: Prandaj thithi si skllave. Por ju Radames do jeni mashtruar.

Tregimtari: Çfarë u zbulove atyre?

Marietto: Ku ndodhen ushtritë tona.

Tregimtari: Por kjo është një tragjedi! Ti, i mallkuar. Unë të ofroj vajzën time dhe ti tradhton popullin tënd. Le të dënohet me vdekje!

Silvia: Baba, të lutem. Ruaje atë! Bëjeni për dashurinë tonë. **Marietto:** Por unë e dua Aidën.

Silvia: Vrite atë në mënyrën më mizore, të lutem.

Tregimtari: Le të varroset i gjallë!

Martina: Unë jam këtu dashuria ime. **Marietto:** Aida! Çfarë bëni këtu.

Martina: Do të vdes me ty.

Marietto: Çfarë po thua?

Martina: Prano dashurinë time për ty. **Marietto:** Dhe ti e imja.

Martina: Ne do të presim agimin së bashku.

Marietto: Së bashku.

Së bashku: Lamtumirë botë mizore.

Së bashku: do të na çoni në det tani?